

Светосавље.орг :: Библиотека :: Ћирилица :: Latinica

<< претходна [садржај] следећа >>

СВЕТИ НЕКТАРИЈЕ ЕГИНСКИ ПОУКЕ

ВЕРДОСТОЈНОСТ И АУТОРИТЕТ ЦРКВЕ

4) У својству божанске установе (институције), Црква је руковођена Духом Светим. Он обитава у њој и чини је непроменљивим догматским правилом, "стубом и тврђавом Истине." Црква чува чистоту и непроменљивост апостолског учења. Једино она може привести Истини и бити јединствени и непроменљиви судија који је у стању да се изјашњава поводом спасоносних истина богооткривених учења. Једна, Света, Саборна и Апостолска Црква коју су сви њени служитељи представљали на Васељенским саборима, појављује се као једини истински судија, једини и природни чувар који стоји на стражи богонадахнутог учења. Само Црква решава питање о веродостојности и ауторитету Светог Писма. Само она гарантује и у свом крилу брижљиво чува неоскрнављено Предање и апостолско учење. Само она може потврдити, објаснити и формулисати истине, јер је руковођена Духом Светим. Само Црква приводи Христу оне који верују у Њега и даје им истинито поимање Светог Писма. Једино она чува своја чеда на њиховом путу ка спасењу и једино ће их она поуздано довести до спасења. Само у њој верујући добијају поуздану потврду за истине у које верују и за спасење своје душе. Изван Цркве, тог Нојевог ковчега, нема никаквог спасења. "Ми верујемо да Дух Свети просветљује Цркву", каже се у Доситејевој исповести. "Он је истински Параклитос (Утешитељ) којег Христос шаље од Оца да би предао Истину и протерао мрак из душа верујућих."

Без ауторитета Цркве не постоји ништа што би било постојано, неоспорно и сигурно за спасење. Једино ауторитет Цркве чува чисто и неоскрнављено апостолско наслеђе. Само се кроз тај ауторитет предају чисте и неоскрнављене истине апостолске проповеди. Без ауторитета Цркве, садржај вере могао би бити изложен искривљавањима, док би се апостолска проповед претворила у клевету. Без видљиве, Богом саздане Цркве не може постојати веза међу члановима било какве заједнице која у том случају не би била Тело Христово, јер Тело Христово - то је Његова Црква, чија је Он Глава. Без Цркве нико не може да се сједини са Телом Христовим, нико не може да

постане део Тела Христовог ако се не препороди и ако не постане причасник благодати која обитава у Цркви.

Протестанти који Цркву дефинишу као невидљиву заједницу, сабрање изабраних и светих, као Свету Конгрегацију, заједницу вере и Светога Духа у којој тобоже дејствује Спаситељ, сами себе одлучују од Божије благодати јер њу раздаје Црква којој они не припадају.

Они који одричу видљиву Цркву Христову уједно одричу и природу Цркве, тј. њен конкретни карактер који је чини божанском институцијом (установом) на земљи, у којем се непрекидно наставља искупитељско дело Спаситеља.

Они што воле да се називају члановима невидљиве заједнице тих састављене од светих васцеле земље који су познати једино Богу, они што верују да посредством чисто теоретске вере у Спаситеља постају причасници Духа Светога, они што мисле да Спаситељ извршава њихово спасење без посредовања Цркве коју је Он саздао, живе у заблуди јер "extra ecclesiam nulla salus." Изван Једне, Свете, Саборне и Апостолске Цркве нема никаквог спасења. Та Црква је видљива и она није једноставно сабрање људи који верују у Христа. Она је божанска установа. Њој је поверено чување истина које нам је Бог открио. У њој се остварује човеково искупљење. У њој човек општи са Богом и постаје чедо Божије.

Протестанти, који су напустили видљиву Цркву Христову и створили сопствену заједницу светих, греше против темељног карактера Цркве. Они сматрају да је вера самодоволна за спасење. Дело искупљења тумаче као богословску теорију способну да спасе - онога ко је изучава или прихвата. Дело искупљења, међутим, није само богословска теорија. То је тајинствени чин који се извршава у видљивој Цркви Христовој. То је управо оно дело које доноси спасење и које верујуће чини причасницима Духа Светога. Изван Цркве не постоји никаква теорија вере и никаква заједница која би водила општењу са Богом. Спаситељ је рекао: *Који верује и крсти биће спасен*. Управо је Господ подигао видљиви олтар Цркве. Он због тога упоредо са теоријом захтева и дела, дела сагласна оној истини коју је Он предао Својој светој Цркви, једином приступу у живот, чија је Глава Сам Христос. Њој се и ми морамо потчинити, у њој се морамо учити Истини и задобијати спасење. Једино је она стуб и тврђава Истине јер Дух, Параклитос (Утешитељ) вечно пребива у њој. Преподобни Доситеј поводом Цркве каже: "Ми морамо непоколебиво веровати у Писмо, али само онако, како је сагласно учењу Саборне Цркве." Јеретици, наравно, прихватају Свето Писмо, али га искривљују метафорама, хомонимијом, софизмима људског умовања које заплиће незаплетено и надмудрује оно што се не може надмудрити. Ако бисмо свакодневно морали да прихватамо мишљење ових и оних, Саборна Црква не би била оно што јесте по благодати Христовој, не би опстала до садашњег тренутка и сачувала једину тачку гледишта која се тиче вере и верујући у једно и исто. У таквом случају она би била раздирана мноштвом јереси и више не би била Света Црква, стуб и тврђава Истине, неоскрнављена и чиста. Она би постала Црква лукавих, Црква јеретика који би је, након што су се у њој формирали, касније одбацили без икакве гриже савести. Ми због тога верујемо да сведочанство Саборне Цркве не заостаје за ауторитетом Светог Писма. И Црква и Писмо су дело једног истог Духа. Човек који говори од самога себе може бити у заблуди, може се заваравати и грешити. Саборна Црква никада не говори од саме себе, јер говори Духом Божијим, Учитељем

који је вечно обогаћује. Она не може нити да греши, нити да се вара, нити да буде у заблуди. Она је једнака Светом Писму и поседује непроменљиви и постојани ауторитет."

Кирил Јерусалимски каже: "Труди се да у Цркви изучаваш и упознајеш какве су књиге Старог и Новог завета које су сви прихватили. Зашто би губио време на оне књиге које су сумњиве? Прочитај двадесет две књиге Старог завета које су превели седамдесеторица учитеља."

Иза речи светог Кирила Јерусалимског стоји ауторитет Цркве. На Константинопољском сабору 1672.Г. патријарх Дионисије је, поводом непогрешивости Цркве, рекао: "Ми кажемо да је Она непогрешива, руковођена Својом сопственом Главом, Христом, и просветљена Духом Истине. Због тога Она не може да погреша, због тога ју је апостол и назвао "стубом и тврђавом Истине." Она је видљива и до свршетка века никада неће напустити православне."

[<< претходна](#) [\[садржај \]](#) [следећа >>](#)

Светосавље.орг :: Библиотека :: Ћирилица :: Latinica